

2. – 9. července 2022

KČT Hořec a TOM Kamarádi Pacov

Letos...

Lašsko 2022

Sobota 2.7.2022

Dle plánu jsme se v 8 hodin sešli na Starodvorské, abychom rychle naložili naše saky paky a mohli dle plánu v 8:10 vyrazit na další letošní Letos... tentokrát se stalo naším cílem Lašsko. Vzhledem k tomu, že jsme již z předchozích let vycvičení k rychlé nakládce, klaplo vše podle plánu a Míra mohl v 8:12 roztočit kola busu a vyrazit k Rohlence, kde byla v plánu první přestávka naší cesty.

Na Rohlenku jsme dorazili v 10:05 a měli jsme zde 65 minut pauzu, kterou většina z nás využila lehkým občerstvením v podobě polévky v místním bufetu a následně kávou, pivkem, kofolou či vínkem. Poté jsme vyjeli k dalšímu cíli sobotního dne, kterým byl hrad Hukvaldy, kde jsme ve 14 hodin zahájili prohlídku kaple s vcelku sympatickou průvodkyní, která sice nevěděla, kdeže se ten Pacov nachází, ale slíbila, že to hned po skončení prohlídky nastuduje. Nejdřív jsme si prohlédli Kapli sv. Ondřeje a pak se přesuli na nádvoří hradu. Hrad je to veliký, škoda, že už se nedochoval v plné kráse a je z něj zřícenina. Ale vyhlídka z věže byla moc pěkná. Honzu při prohlídce zaujala informace, že když hrad dobývali Švédové, tak aniž by hrad dobyli, odjeli po devíti měsících pryč. Hned průvodkyni vysvětlil, že důvod jejich rychlého odchodu je více než zřejmý, když se zřejmě obávali brzkého babyboomu.

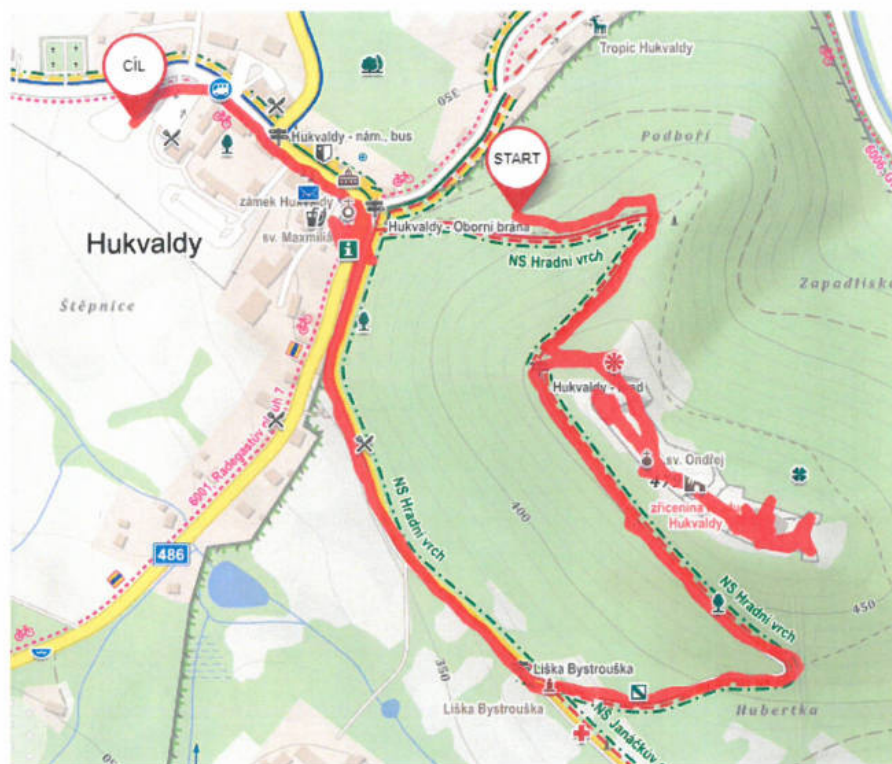
Po prohlídce jsme si prošli zbylá nádvoří a občerstvili se v místním kiosku a někteří i poprvé ochutnali slavné Štramberské uši.

Poté jsme přes oboru vyrazili za liškou, kterou máme namalovanou na našich krásných oranžových tričkách. Cestou jsme obdivovali propletené kořeny vzrostlých stromů a volně se pasoucí daňky. U lišky jsme se uskupili k hromadnému fotu a pak ještě na nespočet menších skupinek, aby měl každý fotku dle libosti na památku. Nezapomněli jsme pro štěstí pohladit ocásek a pro jistotu i čumáček a tlapky, takže budeme mít jistě všichni štěstí na rozdávání.

No a pak nastal přesun zpátky k autobusu, někteří ještě stihli mrknout do kostela sv. Maxmiliána, rodného domu Leoše Janáčka nebo nakoupit nějaký dobrý koláček v místním pekařství.

V půl šesté jsme zabrzdlili v kempu Lučina a nastalo vylodění posádky a rozdělení chatek. Chatky to byly krásné, nové a hezky vybavené, takže se nám v nich krásně zabydlelo.

OBČERSTVENÍ V HUKVALDÍCH

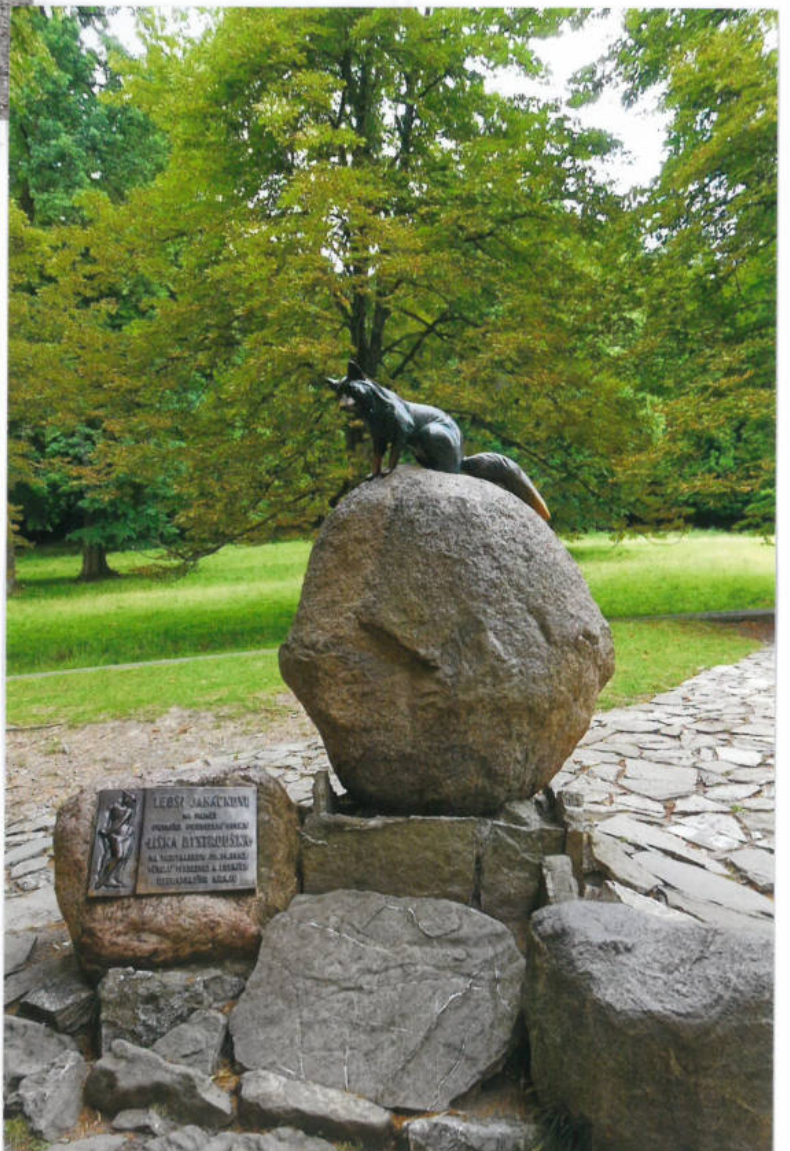

HUKVALDY

VRICHNI S UBYSTROU LISKOU

Neděle 3.7.2022

Odjezd klapnul dle plánu v 9 hodina a vydali jsme se do Štramberku. Po cestě jsme se dozvěděli, že Katka má dnes narozeniny. Učitelnice prohlásily, že by bylo fajn Katce i zazpívat a protože se k tomu nikdo neměl, tak rozezvučely své hlasivky a za našeho nesmělého broukání zapěli Katka má narozeniny, my máme přání jediný..... Míra byl z toho úplně dojatý či co, a tak když dozněly poslední tóny, tiše prohlásil: „Slyšeli jste slovo boží. Amen“ – „Právě Vám zazpíval učitelský sbor vpřed“. A ani nevím, jak tomu následně došlo, ale začalo se zkoušet ze znalosti současných ministrů. Nakonec jsme to společnými silami nějak dali dohromady a bylo doporučeno, že ministrem školství by mohl být po tomto týdnu Milan, neboť po týdenním pobytu v chatce se třemi učitelkami bude nejlépe znát jejich problémy ☺. Míra hned navrhl, že to není špatný nápad, že bychom ho měli v pátek zvolit, aby mohl dát něco na oslavu.

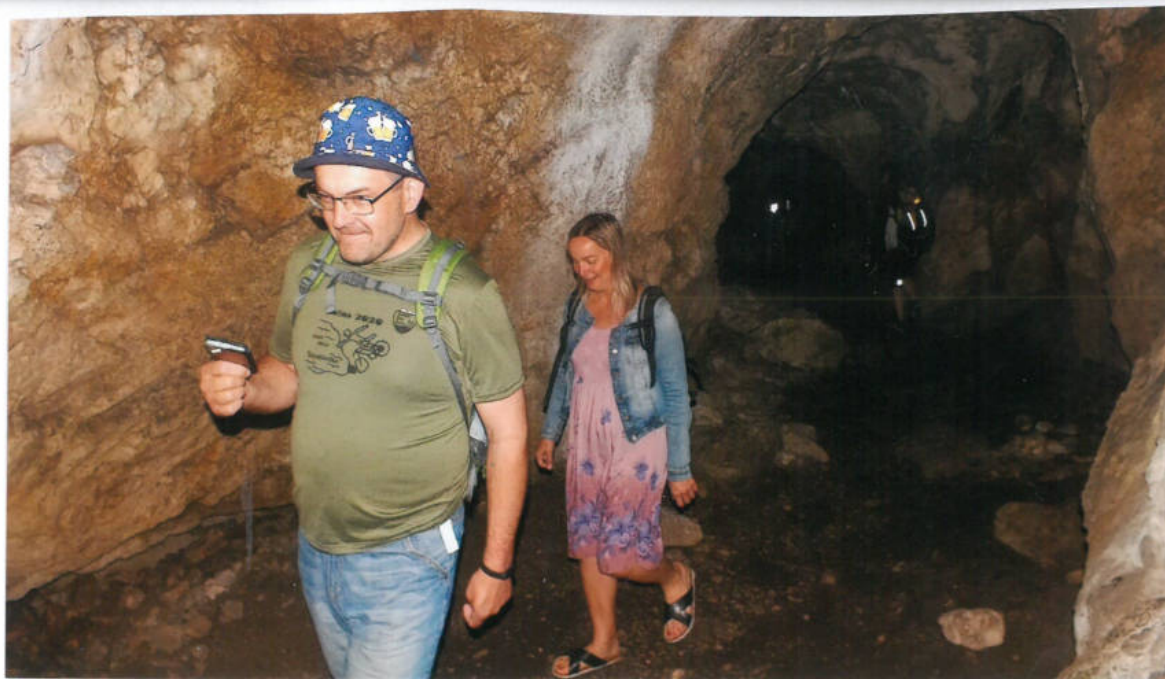
Za těchto diskuzí nám cesta rychle uběhla a než jsme se nadáli, vyhodil nás Míra ve Štramberku. Po vystoupení z busu to vypadalo, že bude chladněji a pod mrakem, někteří se nechali zmást a přibalili mikiny či bundy, které po chvíli stoupání, když se začalo ukazovat sluníčko, pozvolna svlékali a před obědem je už cpali do svých batohů, protože nakonec jsme se zapotili v horkém nedělním dopoledni.

Ale vrátíme se zpět k popisu nedělního dopoledne. Od autobusu jsme se vydali přes Národní sad k jeskyni Šipka, která se proslavila nálezem zlomku spodní čelisti neandertálského dítěte. No my jsme tam už žádnou kůstku nenašli, ale i tak to bylo pěkné. V parku byly k vidění sochy a památníky osobností české historie a nahoře na kopci Kotouč jsme pohlédli do vápencového lomu. Díra to je opravdu velká. Prošli jsme turistický okruh Národního sadu a před polednem jsme byli zpátky v Štramberku. Tady jsme si prohlédli kostel, někteří to měli i s výkladem. Ochutnali jsme teplé uši a místní pivo a vydali jsme se vzhůru k hradu, kde jsme vystoupali na gotickou věž Trúba a ze 40 metrové výšky jsme shlíželi do dalekého i blízkého okolí a protože jsme těch výšek ještě neměli dost, vydali jsme se na Bílou Horu, kde jsme zdolali další rozhlednu. Odtud jsme pokračovali do Kopřivnice. Několik účastníků se nechalo nachytat na kratší cestu, kterou vymyslel Martin s Lubošem, aby pak za hlasitého klení sbíhali, či smykem sjížděli neskutečně příkrou cestu dolů, kde na křižovatce zjistili, že časově jsou na tom skoro stejně ne-li hůře, než ti co šli delší ale za to pohodlnou a pozvolnou asfaltovou cestou. Luboš se teda bránil, že za to nemůže, že nám to jasně říkal, že je to cesta přes 8 vrstevnic.

Pak už jsme šli příjemnou turistickou cestou okolo Váňova kamene až do Kopřivnice. V Kopřivnici se k nám přidala chlapecká omladina, která si v sobotu ještě až do noci užívala pacovský Jatkafest a ráno vlakem a pendolinem uháněla za námi do Kopřivnice, bo si nechtěli nechat ujít prohlídku muzea automobilů značky TATRA. Muzeum jsme vyhodnotili kladně, nákladáky všude kam se podíváš a ještě jako bonus navíc klimatizace, což jsme v tom horku také ocenili. Jen nás mrzelo, že Strela nebyla na svém místě, protože ji vystřelili někam na Slovensko.

Když jsme si vše pořádně pohlídli, zbyl nám ještě čas na prohlídku města, nákup v Albertu a v 17 hod jsme již byli nastoupeni u autobusu a mohli vyrazit do kempu. Nám náš příjezd zkomplikovali auta, která zatarasila příjezd k bráně kempu, nakonec se to ale podařilo rychle vyřešit a my se mohli vrátit do chatek, hodit na sebe plavky a za chvíli jsme se už čvachtali v příjemně teplé vodě Žermanické přehrady.

Večer jsme se pak sešli na tmelení a grilování.

JEŠKYNE

ŠIPKA

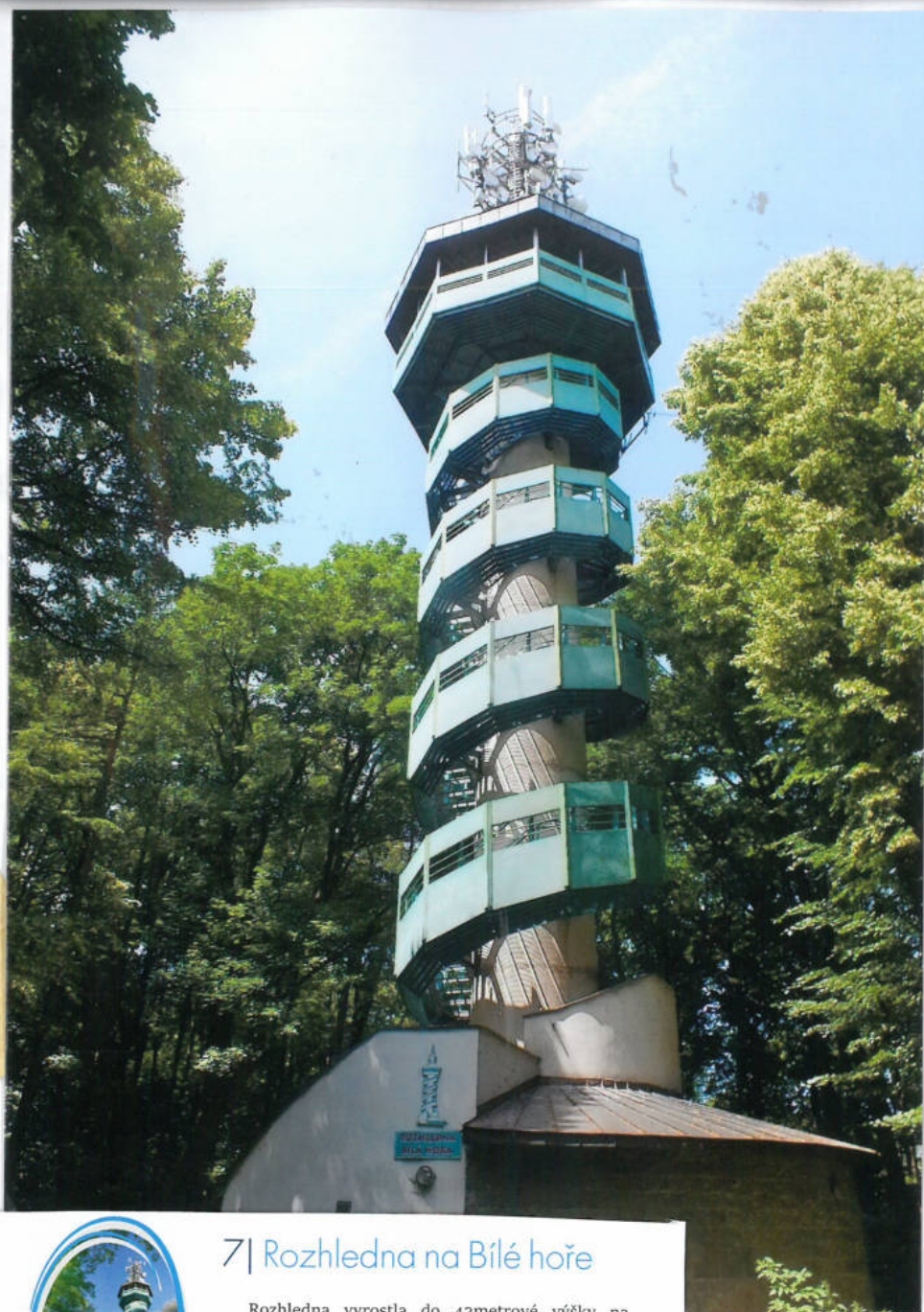

(4)

ŠTRAMBERK

7 | Rozhledna na Bílé hoře

Rozhledna vyrostla do 43metrové výšky na hranicích města Kopřivnice a Štramberka. Její podoba připomíná symbol struktury DNA, tzv. spirálu života. Za příznivého počasí nabízí rozhledna výhled na blízké Beskydy i Jeseníky.

V-X Út-Ne 9.00–18.00
25 Kč / 15 Kč / card

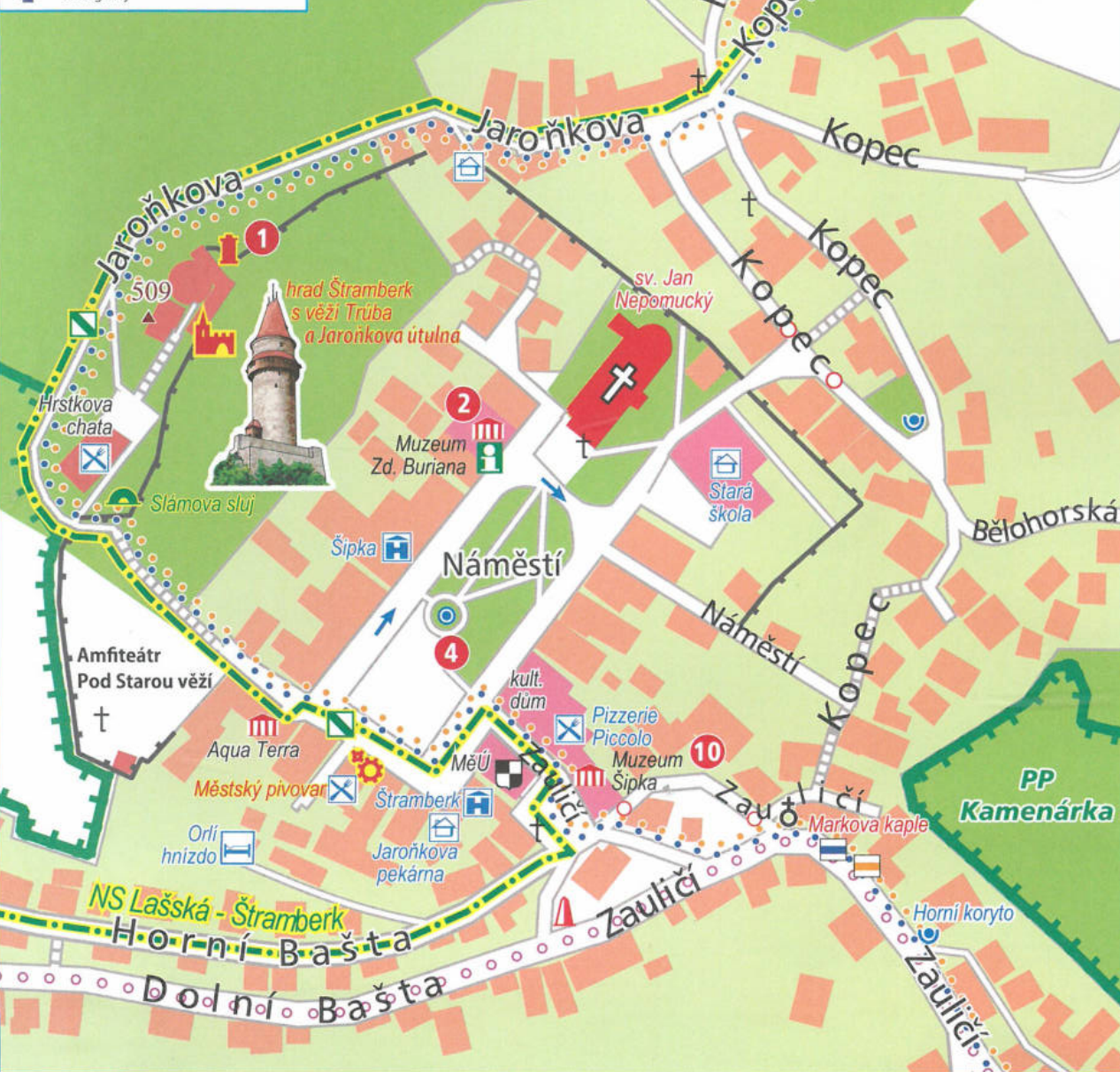

1:1 000 (1 cm = 10 m)

0 10 20 30 m

Map Design & PLAN, 2021

	Policie ČR
Police	☎ 158
	Hasiči
Fire department	☎ 150 ☎ 112
	Lékařská pomoc
Emergency	☎ 155

ŠTRAMBERK

V předhůří Beskyd mezi Bílou horou a Kotoučem na svazích Zámeckého vrchu bylo pod ochranou zeměpanského hradu r. 1359 založeno město Štramberk.

Měštanské domy kolem svažitého náměstí dal zakladatel, moravský markrabě Jan Jindřich Lucemburský, obehnat hradbami, z větší části zachovanými dodnes. Protože počet obyvatel neustále vzrůstal, vzniklo během staletí rozsáhlé malebné předměstí většinou z roubených stavení terasovitě nakupených na skalnatých stráních. Pro svůj starobylý ráz byl Štramberk vyhlášen Městskou památkovou rezervací. Návštěvník si kromě hradu může prohlédnout Muzeum Zd. Buriana, Muzeum Šipka, bájeplný Kotouč s jeskyní Šipkou – nalezištěm čelisti neandertálského dítěte, později nazvané „Šipecká čelist“.

Ze Štramberka vedou turisticky značené trasy do Kopřivnice (Technické muzeum), na Hukvaldy (zřícenina hradu a rodiště Leoše Janáčka), do Příbora (muzeum a pamětní síň S. Freuda), Frenštát p. Radhoštěm, Hodslavic (rodný domek a památník F. Palackého a přes Nový Jičín (Žerotínský zámek) na zříceninu hradu Starého Jičína.

Městské informační centrum Štramberk

Náměstí, 742 66 Štramberk

Tel.: +420 558 840 617

mic@stramberk.cz, www.stramberk.info

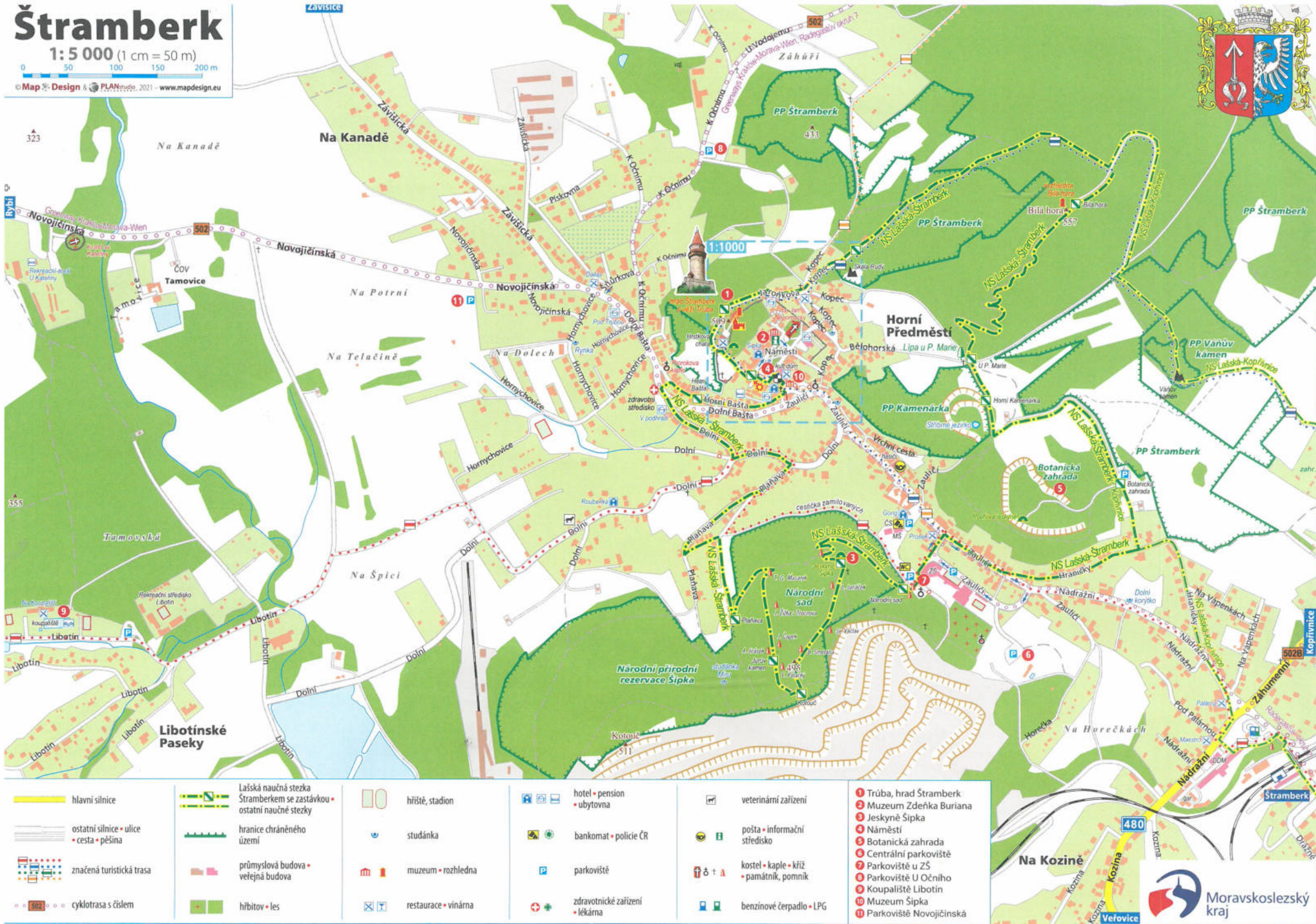
Lašská brána Beskyd

Stramberk

1:5 000 (1 cm = 50 m)

0 50 100 150 200 m

Map Design & PLAN studio, 2021 - www.mapdesign.eu

- hlavní silnice
- ostatní silnice • ulice
- cesta • pěšina
- značená turistická trasa
- cyklotrasa s číslem

- Lašská naučná stezka Stramberkem se zastávkou • ostatní naučné stezky
- hranice chráněného území
- průmyslová budova • veřejná budova
- hřbitov • les

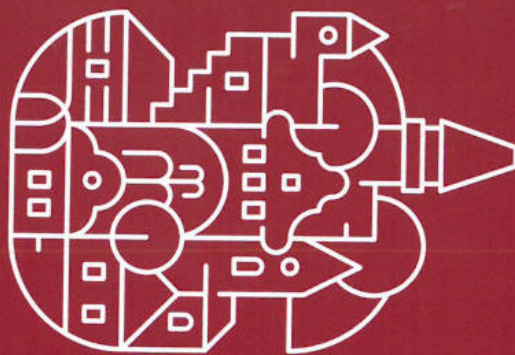
- hřiště, stadion
- studánka
- muzeum • rozhledna
- restaurace • vinárna

- hotel • pension • ubytovna
- bankomat • policie ČR
- parkoviště
- zdravotnické zařízení • lékárna

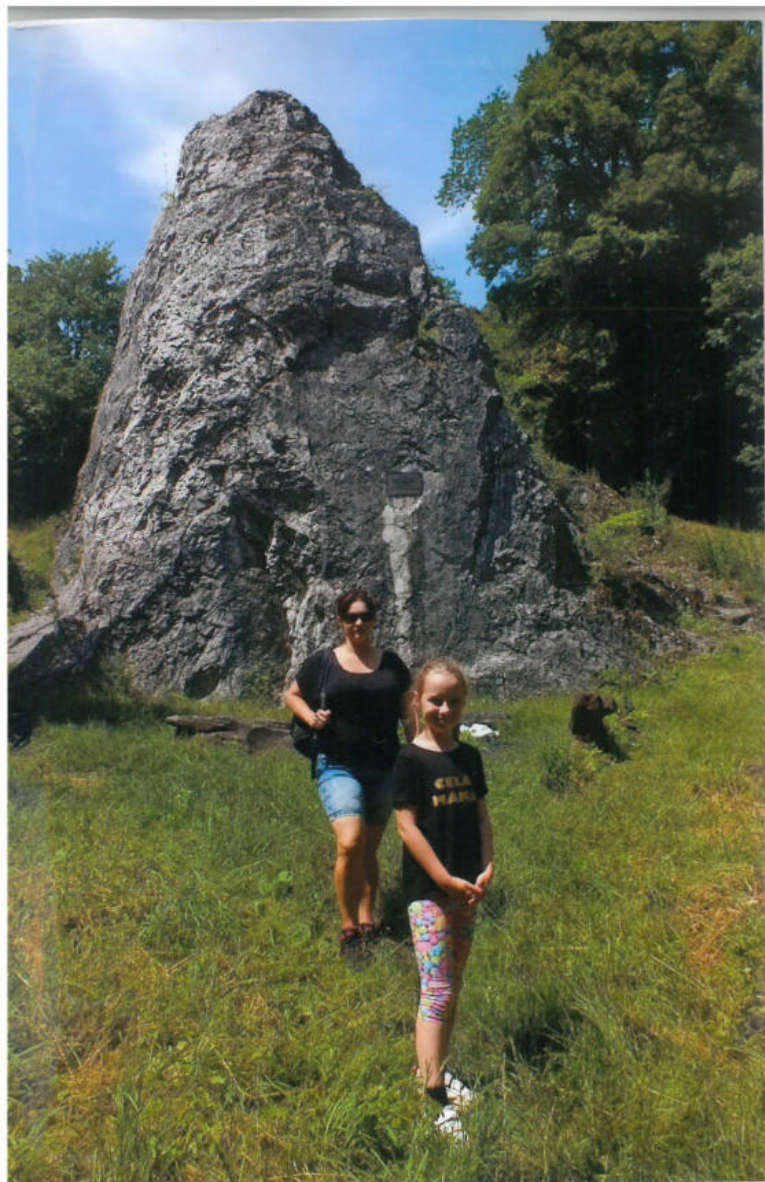
- veterinární zařízení
- pošta • informační středisko
- kostel • kaple • kříž • památník, pomník
- benzínové čerpadlo • LPG

- Truba, hrad Stramberk
- Muzeum Zdeňka Buriana
- Jeskyně Šípka
- Náměstí
- Botanická zahrada
- Centrální parkoviště
- Parkoviště u ZŠ
- Parkoviště U Očího
- Koupaliště Libotín
- Muzeum Šípka
- Parkoviště Novojičinská

Štramberk

6 | Váňův kámen

Skalní výchoz jurského vápence – dříve nazýván „Čertův kámen“ – je od roku 1993 přírodní památka. Nachází se na historické hranici hukvaldského a novojičínsko-štramberského panství a byl místem srocování lidu při významných povstáních hukvaldských poddaných. Archeologická lokalita a horolezecká cvičná skála (15 metrů vysoká, 11 výstupů).

Volně přístupné.

Pondělí 4.7.2022

Odjez na devátou stihli opět všichni, takže jsme mohli vyrazit dle plánu. Tento den měl narozeniny Petr Š. a učitelský sbor vpřed mu také zapěl narozeninovou píseň Petr má narozeniny.... Po Mirečkově přemlouvání nakonec sbor zapěl i Beskyde, Beskyde, takže nám cesta na Pustevny hezky ubíhala.

Z Pusteven jsme se za pořádného horka vydali k soše Radegast, poté jsme se osvěžili v restauraci Radegast a mohli jsme popojít ke kapli Cyrila a Metoděje, která byla bohužel zavřená, ale aspoň jsme se vyfotili u památníku. Stejnou cestou jsme se pak vrátili na Pustevny, kde jsme měli trochu času omrknout Jurkovičovy stavby a mohli jsme i smeknout před skvělou rekonstrukcí v roce 2014 vyhořelé chaty Libušin.

Ve dvě hodiny jsme odjeli do Rožnova pod Radhoštěm, kde si každý udělal svůj program až do 17:30. Bylo z čeho vybírat: Jurkovičova rozhledna, skanzen, Rožnovský pivovar, náměstí obchodů a obchůdky....., takže každý si vybral dle libosti.

Cestou do kempu jsme ještě zkusili přibrzdit v Kopřivnici, protože bylo v muzeu řečeno, že by již mohla být zpátky Strela – bohužel kde nic tu nic. Takže jsme pokračovali rovnou do kempu a před sedmou jsme se už namáčeli v Žermanické přehradě.

Večer opět proběhl při grilování a tmelení.

RADHOŠŤ

RADEGAST

SV. CYRIL a METODĚJ

PUSTEVNY ↗ ↘

9

Jurkovičova rozhledna

Jurkovičova rozhledna, Karlův kopec – stavba vychází z kolorované kresby architekta Dušana Samo Jurkoviče z roku 1896, je postavena ze dřeva, kamene a kovu. Dostanete se k ní po zelené značce z parkoviště za Valašským muzeem v přírodě a v době od května do září i brankou z Valašské dědiny.

SKANZEN
ROŽNOV
P. RADH.

1 Valašské muzeum v přírodě Národní kulturní památka

Národní
muzeum
v přírodě

Valašské
muzeum
v přírodě

Valašské muzeum v přírodě je hlavní turistickou atrakcí města Rožnov p. R. Areál se skládá ze tří částí a má mimo jiné i ve správě stavby Libušín a Maměnka na Pustevnách.

Dřevěné městečko – je nejstarší a nejnavštěvovanější část muzea, otevřeno pro veřejnost od roku 1925. V době hlavní sezony zde probíhají každý víkend folklorní a řemeslné programy. Ukazuje způsob života na malém městě od poloviny 19. století až po první čtvrtinu 20. století. Prohlídka s průvodcem trvá 45 minut, je možná i individuální prohlídka.

Valašská dědina – nejrozsáhlejší část, hospodářské usedlosti, salašnické stavby, mlýn a kovárna jsou umístěny v krajině, která svou členitostí připomíná mnohé vesnice na úbočích Beskyd. První objekty byly postaveny v roce 1962, areál zpřístupněn od roku 1972. Interiéry obytných domů zachycují způsob bydlení od poloviny 19. století v různých sociálních vrstvách. Konají se zde programy oživující staré způsoby hospodaření. Během prohlídky se lze setkat s řadou domácích zvířat i stádem ovcí. Prohlídka areálu trvá přibližně 120 minut, je možná s průvodcem, kterého lze dopředu telefonicky objednat.

Mlýnská dolina – nejmladší část muzea, otevřena v roce 1982. Jsou zde umístěny dodnes funkční technické stavby převážně na vodní pohon – mlýn, pila, hamr. V rámci realizace Norského grantu byly postaveny tyto nové objekty: obytný dům z Trojanovic, kovárna z Horní Lidče, stodola z Velkých Karlovic-Podtátého. Prohlídka je možná pouze s průvodcem a trvá cca 60 minut.

Pustevny – objekty staveb na Pustevnách – Libušín, Maměnka, Zvonice. Ojedinelý památkový celek na severovýchodě České republiky. Stavby byly vystavěny v letech 1897–1899 podle návrhů Dušana Samo Jurkoviče a stavitele Michala Urbánka ze Vsetína. Valašské muzeum je vlastníkem areálu od roku 1995 a významně se zasadilo o rekonstrukci zchátralých staveb. Objekt Libušína v březnu 2014 vyhořel a po dlouhé a náročné rekonstrukci byl v roce 2020 znovu slavnostně otevřen.

Aktuální informace o provozu muzea, cenách vstupného a programech celoročního cyklu pořadů Valašský rok najdete na www.nmvp.cz/roznov nebo na tel.: +420 571 757 111.

**ROŽNOVSKÝ
PIVOVAR**

ROŽNOV POD RADHOŠTĚM

BC

P

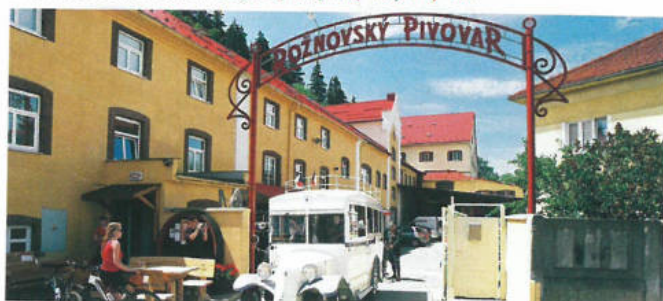
ano

ano

Historie pivovaru je stará více jak 300 let. Byl založen r. 1712. Součástí areálu je také pivní hospůdka a restaurace, pivní lázně a Málkova čokoládovna. Prohlídky pivovaru jsou možné po dohodě, nebo v předem stanovených termínech. Pivovarská 6, 756 61 Rožnov pod Radhoštěm. Tel.: +420 733 602 212, www.roznovskepivo.cz
Zajímavosti v okolí: 38, 39, 41, 42, 43, 44, 45.

Úterý 5.7. 2022

Od rána bylo pod mrakem a předpověď počasí nehlásila změnu k lepšímu, ale i tak jsme se už moc těšili na výlet do Ostravy, kde jsme měli jako hlavní bod programu domluvenou prohlídku Dolních Vítkovic.

Všichni ukázněně opět na devátou dorazili k autobusu a mohli jsme vyrazit a za hodku už Míra brzdil ve Vítkovicích. V areálu zrovna probíhal úklid po festivalu Beats for Love, takže jsme mohli sledovat, jak rychle mizí stánky a zázemí k festivalu. Ještě jsme narazili i na jeden zapojený automat na marihuanu. Honza neodolal a jednoho jointa si koupil. Hodina volna nám rychle utekla a před jedenáctou jsme se rozdělili na dvě skupiny, kdy první skupina vyfasovala helmy červené a druhá skupina helmy zelené a v 11 hod se nás ujali dva průvodci a začali jsme 100 minutovou prohlídku oceláren. Bylo to skvělé a moc zajímavé. Výhled z Bolt Tower parádní. Jen nám to trochu kazilo počasí, protože na začátku prohlídky začalo pršet a většina prohlídky je bez střechy nad hlavou.

Plánovanou pěší procházku z Vítkovic do Ostravy jsme kvůli dešti nahradili autobusovou variantou, ale do centra Vítkovic jsme se ještě podívat zašli.

V Ostravě nás autobus ve 14 hodin vyhodil na Černých polích a vzhledem k deštivému počasí jsme hned mířili do nějaké hospody. Jako první si většina z nás vybrala Tankovnu Ostravar. Ale po zjištění, že na jídlo se bude čekat přes hodinu se většina vydala hledat jiný lokál. Ti odvážní co tam zůstali, si ale jídlo moc pochvalovali. Po občerstvení jsme se ve městě už moc nezdržovali a chvátali jsme se schovat do autobusu. V 16 hodin jsme opustili Ostravu a jeli rovnou do kempu s mezizastávkou ve Frýdku Místku na nákup v místním Kauflandu.

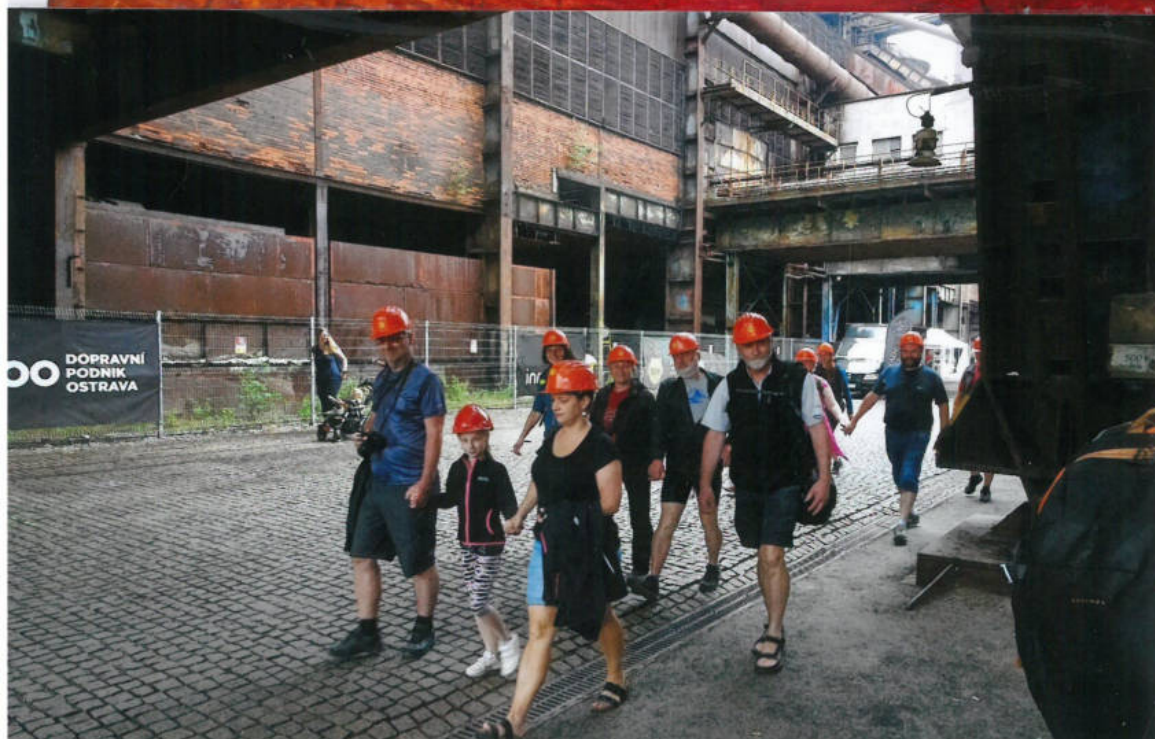
Vzhledem k nepřestávajícímu pršení se večerní tmelení konalo po menších skupinkách v různých chatkách a ani toho piva se moc nevypilo.

BOLT TOWER - VYSOKÁ PEC VÍTKOVICE

OSTRAVA

VÍTKOVICE

Katedrála Božského Spasitele v Ostravě

POZHLED
Z VĚŽE

TRŽHALÍ

KDO NEBYL VE
STODOLNÍ, NEBYL
V OSTRAVĚ

Průběžné zprávy z akce:

Přidáno 5.7.

Konečně o sobě dáváme čtvrtý den akce vědět, ne že bychom měli nějaké komplikace, spíše se máme tak dobře, že jsme na jakoukoli zprávu úplně zapomněli a na vymoženosti moderní doby mnoho nesaháme (nebo alespoň jak kdo :-D). Společně se zprávou se na webu objevilo i několik fotek, na kterých je patrné, že jsme dle plánu hned v sobotu navštívili hrad Hukvaldy. Zde jsme se v oboře dokonce stihli hned společně vyfotit u sochy lišky Bystroušky, která je ostatně logem naší letošní dovolené.

Ani v dalších dnech jsme nezaháleli a v neděli jsme prozkoumali - hned dvakrát - z ptáčích perspektivy okolí Štramberka. Tento den jsme si totiž vyšlápli schody hned na dvě rozhledny. Odpoledne se pak neslo v duchu kopřivnických muzeí automobilů značky TATRA.

V pondělí jsme se nechali vyvézt na Pustevny a procházkou jsme si došli prohlédnout sochu Radegasta (ten na nás majestátně pohlížel z výšky) a vrchol Radhoště s kaplí Cyrila a Metoděje, která ale byla bohužel zamčená.

Dnes nás za deštivého počasí čekala prohlídka vítkovických železáren a odpoledne jsme strávili v ostravském centru. Zítra doufáme, že se počasí již umoudří a my budeme moci vyrazit na trojmezí: Česka - Slovenska - Polska. Naší procházku po hranici bychom rádi zakončili u nejvýchodnějšího bodu České republiky, tak snad se nám to vydaří.

Zdravíčko zatím slouží. Jen pár jedinců včera na svých nosech a končetinách pocítilo sílu sluníčka.

Přidáno 8.7.

Ve středu jsme se prošli po česko-polské hranici, navštívili jsme trojmezí a zavítali i na nejvýchodnější bod České republiky. Včera jsme zařadili odpočinkový den. Dopoledne jsme měli volno, kteří někteří využili k procházce kolem přehrady. Odpoledne jsme vyrazili do Ostravy a cestou nás přilákal šikmý kostel, který se naklonil skoro jak věž v Pise v důsledku poddolování. K večeru se účastníci zájezdu sešli ve Stodolní ulici, aby mohli prohlásit, že byli v Ostravě. Všichni jsou zdraví. Za chvíli vyrážíme na prohlídku zámku v Hradci nad Moravicí, projedem kolem Kravař a snad zavítáme i do Opavy. Zítřejší program ještě nemáme ujasněn.

Martin Hřebík - vedení oddílu

Přidáno 8.7.

Dnešek se nesl v duchu historie, začalo to prohlídkou zámku v Hradci nad Moravicí, odkud jsme se přesunuli do Opavy. Zde jsme se zklamáním zjistili, že vstup na radniční věž je možný pouze v sobotu, čas jsme ale využili jinak a obhlédli jsme některé opavské kostely, katedrálu i s komentovanou prohlídkou. Cestou zpět nám pan řidič na chvíli zastavil u zámku Kravaře, který si většina účastníků alespoň obešla.

Jsme zarmoucení z toho, že naše letošní dovolená se pomalu ale jistě chýlí ke konci a zítra budeme muset vyrazit na cestu k domovu. Cestou zastavíme v Kroměříži, aby těch zámků nebylo málo :-).

Martin Hřebík - vedení oddílu

Středa 6.7.2022

Ve středu nás přivítalo krásné slunečné ráno. Po snídani se sice zatáhlo a ochladilo, ale déšť se už naštěstí neukázal. V 9 hodin jsme vyrazili ke Slovenským hranicím a za hodinu jsme již byli v cizině ☺, kde nás čekala vycházka k trojmezí mezi Polskem, Slovenskem a ČR. Když si všichni pořídili dostatečné množství fotek u mezníků všech tří států, jsme mohli vyrazit zpět do ČR, kde naší další zastávkou byla Hřčava s ochutnávkou hrčavského piva, které jak jsme zjistili nebylo vůbec místní, ale jako turistická atrakce je to dobrý tah ☺ Z Hřčavy jsme pokračovali dál na území obce Bukovec, kde je v lese na česko-polské hranici ukrytý nejvýchodnější bod ČR. Místo je pěkně označeno souřadnicemi GPS a mezníkem. Poté jsme se přesunuli k parkovišti, kde na nás už čekal Mireček a dovezl nás k rybímu domu. Kde jsme si v přízemí prohlédli akvária s množstvím ryb a rybek a v patře jsme zase navštívili restauraci s velkou nabídkou rybích specialit. Všem chutnalo a někteří ještě stihli zaběhnout do nedalekého archeoparku. Zkusili jsme ještě nakrmit ryby ve venkovním jezírku, ale asi je tam návštěvníci krmí často, takže se na granule nějak zvlášť nehrnuly.

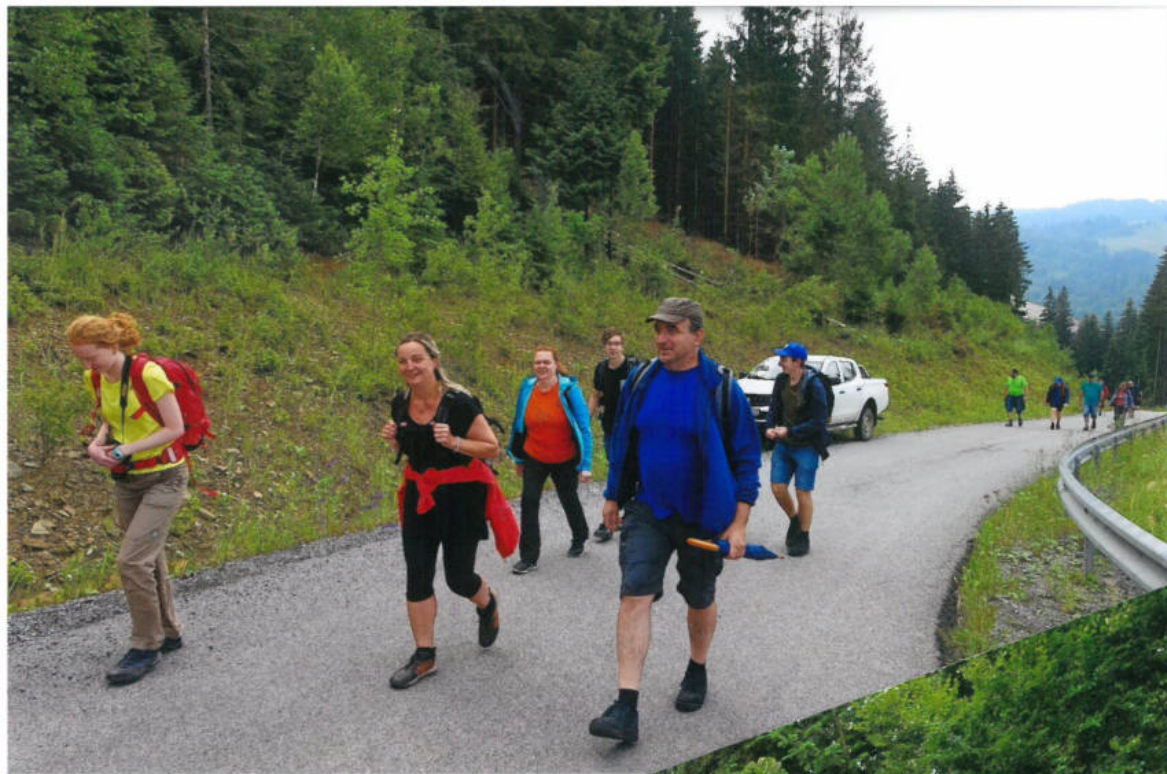
Vypravili jsme se tedy na zpáteční cestu a po příjezdu do kempu jsme začali připravovat večerní společnou grilovačku. Maso bylo výborné a i další pochutiny byly skvělé. Zábava byla skvělá, jen po desáté hodině nás místní ostraha upozorňovala, že již začíná noční klid a je vyžadováno ticho. Vzhledem k tomu, že měl u svého boku i pořádného vlčáka, přešli jsme radši do šepotu a pokračovali jsme v tmelení takřka jako myšky ☺

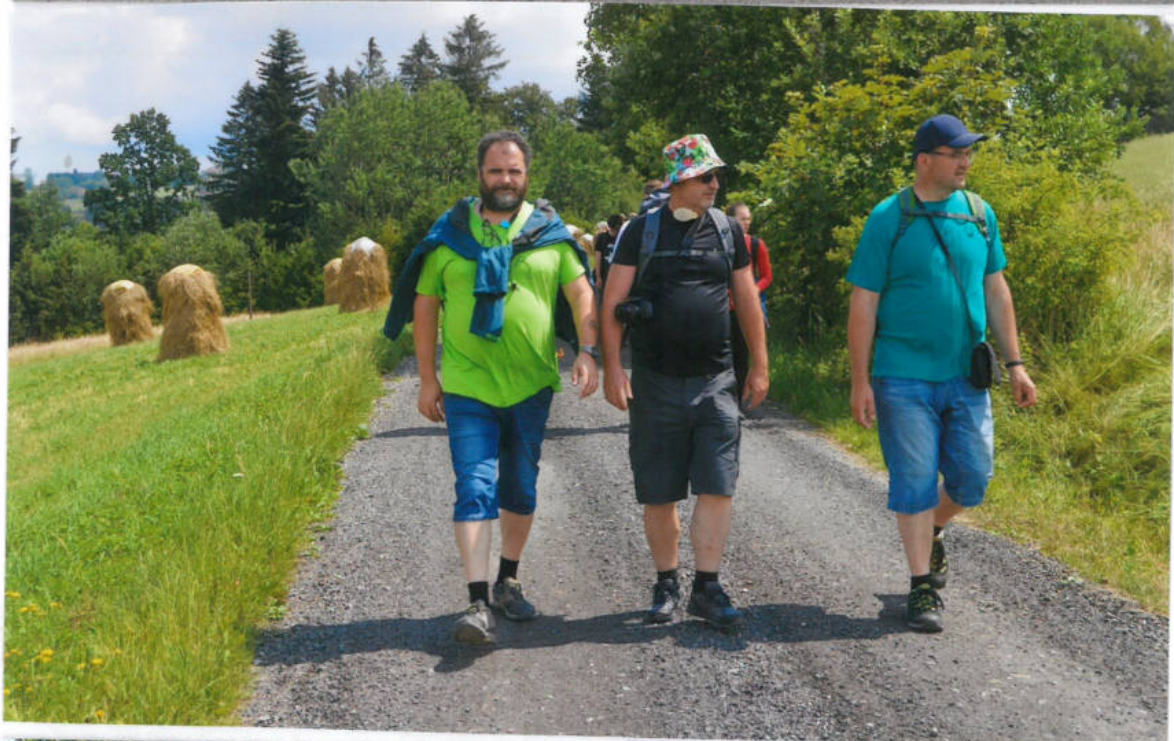
CESTOU K
TROJMEZÍ
ČR/SR/PL

NEJVÝCHOVNĚJŠÍ BOD ČR

24.8.1
DUM
KUCI

Čtvrtek 7.7.2022

Ráno probíhalo jinak než předešlé dny, jelikož bylo na dopoledne nahlášeno osobní volno. Prostě tedy, každý si zvolil svůj vlastní plán, jak prožít čtvrteční dopoledne a i kousek odpoledne, protože na tento den byl naplánován odjezd do Ostravy až na 15 hodinu.

Dopoledne tedy každý prožil po svém, někdo lenošením, další vycházkou kolem přehrady, Vlkovi dokonce přehradu objeli na vypůjčených elektrokoloběžkách a Seidlovi zase volné dopoledne využili pro svoji rodinnou návštěvu.

Část účastníků se pak sešla kolem poledního v hospůdce v Lučině, kde si dali oběd.

V 15 hodin jsme pak podle plánu vyrazili směr Ostrava. Cestou jsme se ještě zastavili na prohlídku kostela sv. Petra z Alkantary, často nazývaný prostě „šikmý kostel“. Když jsme přijížděli ke kostelu, všimli jsme si aut České televize a před kostelem stál nějaký uvítací výbor. Bylo nám vcelku jasné, že nás tam asi vítat nechtějí. Nicméně jsme vyskákali z busu a šli jsme odhodlaně ke vstupu do kostela. Tam nás paní zastavila a řekla nám, že očekávají delegaci, takže máme na prohlídku maximálně 5 minut a pak ať už jsme pryč. Takže prohlídka byla velmi rychlá, nicméně jsme se přesvědčili, že kostel je šikmý a podlaha rovná a někomu tato skutečnost i způsobovala zvláštní pocity. Když jsme vylezli z kostele začalo zase pršet, takže jsme se ani moc venku nezdrželi a rychle nastoupili do autobusu. Jen co jsme nastoupili tak ke kostelu přijížděly dva autobusy očekávané delegace. Počkali jsme až všichni vystoupí a zmizí v kostele a mohli jsme odjet na plánovanou prohlídku Ostravy. Zdálo se nám, že Ostrava pro nás zůstane spojená s deštěm, protože začínalo pršet čím dál víc. Takže jsme prohlídku zahájili opět zamokra. Došli jsme se podívat na ostravský hrad, který však z důvodu koncertu zavíral o hodinu dřív, takže nám paní v pokladně povolila mrknout jen na nádvoří a pak jsme šli pod deštníky procházkou do centra. Po hodině se našťestí počasí umoudřilo a dokonce i v podvečer vykouklo i sluníčko a tak jsme si mohli podvečerní výhled z radniční věže náležitě užít i se super výkladem mladého šikovného průvodce.

A co by to bylo za výlet do Ostravy, kdybychom nezašli do Stodolní. Takže po prozkoumání centra a po večeři v místních lokálech jsme se postupně skoro všichni sešli v baru Dublin. Tady jsme ochutnali nějaké drinky, irské pivo, či to naše české a před desátou jsme se začali přesunovat zpátky k busu. Někteří ještě i u parkoviště stihli ochutnat pivo z pivovaru Proud.

BOHUSLAV SV. JINDŘICH A ZÁKLADY a zaniklé město Karviná

HISTORIE MĚSTA

Od svých počátků byla Karviná zemědělskou osadou, o čemž svědčí mimo jiné název odvozený ze staroslovanského slova *carwa*, tráva (Karviná = místo k pasení krav).

nejstarší písemná zmínka o městě pochází z r. 1268 a týká se části Solca. Zde se píše o polských benediktýnech, kteří yvařováním získávali sůl.

Mezi významné majitelé Karviné patřili v 15. stol. Kitticové, kteří e jako první začali psát „Karvinští z Karviny“.

Na konci 16. století se v Karviné usídlil rod Larischů ze Lhoty. o dalších více než 300 let právě oni utvářeli obraz Karviné.

Larischové vlastnili, kromě Karviné, několik dalších vsí a statků okolí. Zastávali významné funkce a postavení nejen v Těšíně, ale i ve Vídní. Jejich majetek byl v r. 1730 prohlášen za svobodné anství stavovské (podléhalo bezprostředně moci českého krále). ak se Karviná stala důležitým střediskem celé oblasti.

V r. 1776 našel hrabě Jan Erdmann Florián Larisch (1737-1792) i svém panství uhlí. Začaly vznikat mnohé černouhelné doly, upř. Hlubina, Františka, Jindřich, Jan a Karel.

rozvojem těžby přicházejí do Karviné horníci z různých oblastí išní České republiky, Slovenska, Polska. Nejsilnější vlny jsou Halice.

iky rozvoji hornictví se z nepatrné zemědělské obce během ikolika desítek let stalo velké průmyslové centrum. Karviné vznikaly hornické kolonie, rozvíjely se živnosti, obchod, olková a kulturní činnost, byly zde mnohé školy, nemocnice, kina, hospody... zámek Solca, pivovar, radnice...

Po r. 1945 byly doly znárodněny a nastal velký rozmach těžby, což způsobilo prudkou devastaci města.

KOSTEL SV. JINDŘICHA

renesanční kostel byl postaven v letech 1893-1897 podle rhu vídeňského architekta Bohuslava Černého. Kostel byl avdu monumentální stavbou s celkovou délkou 66 m ejvětší šířkou 34 m. Do kostela se vešlo až 4 000 lidí.

SKM4
KOSTEL

Hlavní mramorový oltář byl zasvěcený sv. Jindřichu, po stranách se dále nacházely oltáře svatého Františka z Assisi, svatého Barbory, Nejsvětějšího srdce Ježíšova a Panny Marie Karmelské.

Již ve 30. letech 20. století musel být kvůli těžbě uhlí, opravován, avšak výrazněji se poddoloování začalo projevovat po roce 1948. Od roku 1955 byl kostel kvůli trhlínám uzavřen a stav se rychle zhoršoval. Přední část kostela s věží seděla nestejněměrně a oproti zadní části se propadla až o 1 metr. To mělo za následek, že se nový kostel doslova „roztrhl“. **Demolice proběhla v r. 1960.**

Před demolicí bylo vnitřní vybavení kostela přesunuto na různá místa. Hlavní oltář dnes najdeme v kostele sv. Štěpána Uherského v Trenčíně, varhany v kostele sv. Petra a Pavla v Albrechticích, menší části výzdoby v kostele Povýšení sv. Kříže v Karviné - Fryštátě.

KOSTEL SV. PETRA Z ALKANTARY

V r. 1736 jej nechal postavit František Vilém Larisch na místě původního dřevěného kostelíka sv. Martina. Po dokončení stavby byl kostel vysvěcen fryštským knězem Janem Krušinou, poté 5. srpna 1959 vratislavským biskupem Filipem Gothardem Schaffgotschem.

V důsledku těžby došlo k postupnému narušení statiky kostela. **V průběhu více než 120 let se kostel a jeho okolí postupně propadl o necelých 40 m.**

Kostelní věž prošla několika proměnami: v 19. století byla původní barokní věž nahrazena klasicistní; v r. 1899 byla věž přestavěna; v r. 1957 byla stržena vichřicí a nahrazena dnešní stříškou.

Na začátku 90. let 20. stol. byl na kostel vypsán demoliční výměr, avšak zásluhou tehdejšího faráře P. Ernesta Dostála nakonec proběhla generální oprava kostela. Během další opravy, v r. 2012, pak byla mimo jiné v interiéru srovnána podlaha, díky čemuž jsme zde svědky zvláštního optického klamu.

Nejhodnotnějším vybavením kostela je kamenná křtitelnice z pol. 15. století a hlavní obraz patrona kostela z 1. pol. 18. století.

Kostel sv. Petra z Alkantary je skutečným svědkem rozvoje i zániku staré Karviné.

Římskokatolická farnost Karviná-Doly
Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná

tel.: +420 596 314 455

e-mail: rkf.karvina-doly@doo.cz

web: www.farnostdoly.cz

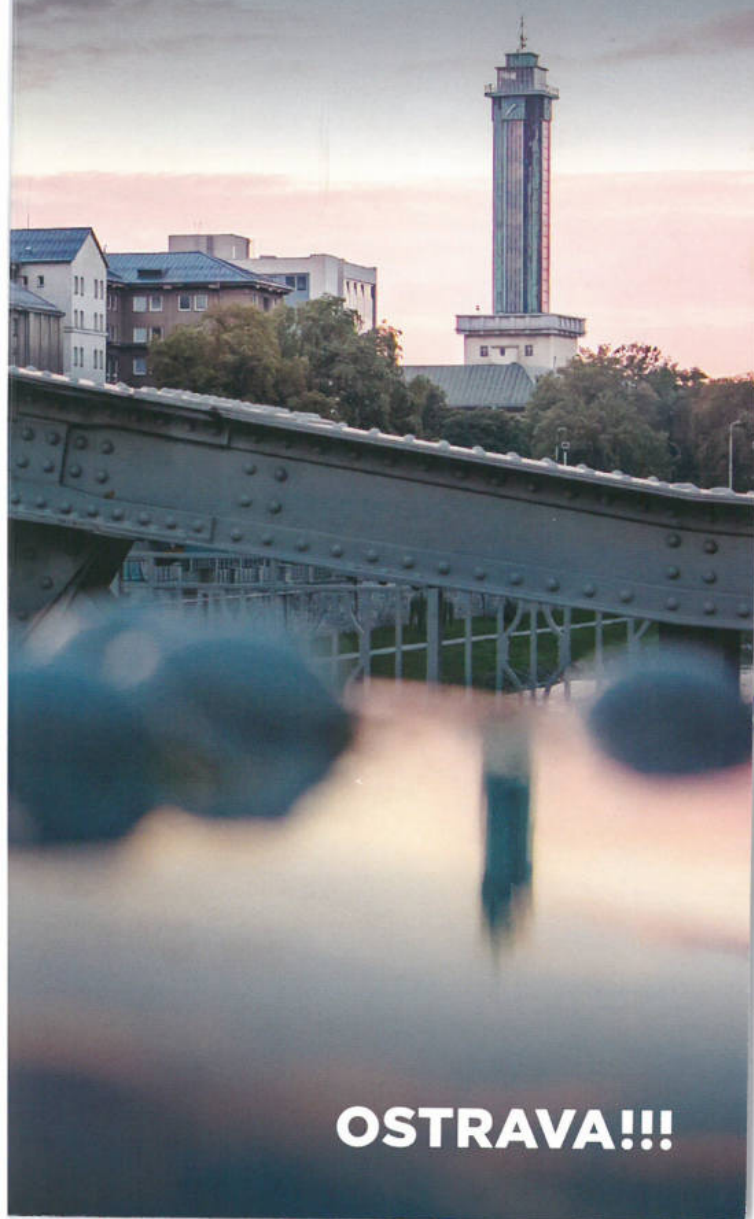
Více informací a fotografií naleznete na stránkách projektu Soka Karviná.

FAKT JE NAKRIVO

Vyhlídková
věž Nové
radnice

OSTRAVA!!!

VĚŽ OSTRAVSKÉ
RADNICE

Pátek 8.7.2022

V 9:03 jsme vyjeli na další výlet za poznáním. Kousek od kempu se nachází Horní Bludovice, jejichž průjezd jsme měli se nadšeným výkladem Jarky S., která zde má svého malého vnuka Oldíka. Takže jsme se všichni dozvěděli, kam chodí Oldík do školky a i jakým směrem Oldík bydlí ☺ Někteří i navrhovali, že bychom se mohli u Oldíka stavět na kávu, ale Mireček držel pevně stanovený směr a žádnou odbočku nepřipustil. A protože jsme neměli žádné zdržení na trase, v 10:19 zaparkoval Míra bus na parkovišti na dostřel Bílého a Červeného zámku v Hradci nad Moravicí. Za mírného mrholení jsme mrkli po okolí zámků a v 11 hodin šli na prohlídku toho Bílého. Červený je před rekonstrukcí a tudíž pro návštěvníky nepřístupný, ale přes plot jsme si aspoň prohlédli nádvoří a připomněli si pohádku Princezna a půl království, která se tedy natáčela. Výklad byl zajímavý a průvodce vcelku vtipný, takže nám necelé dvě hodiny na zámku rychle utekly a mohli jsme se busem přesunout do Opavy.

V Opavě jsme měli 2,5 hodiny rozchod, a tak bylo dost času, aby si každý prohlédl město dle své chuti. Většina z nás navštívila Katedrálu Nanebevzetí Panny Marie, ve které právě probíhala větší rekonstrukce a někteří to měli i se zaníceným výkladem místní průvodkyně, a povídání to prý bylo tak vysilující, že po chvíli radši vzali nohy na ramena ☺

Dokonce i kostel sv. Hedviky tam mají, ale Heduš k němu nedorazila. Mnozí ochutnali i pivo z místního pivovaru Nová sladovna a špatné vůbec nebylo.

V 15:45 jsme zamávali Opavě a vydali se na cestu zpět do kempu, kterou jsme měli i s bonusem – zastávkou u zámku v Kravařích. Prohlídku jsme už sice nestihli, ale kávu a něco sladkého na zub v zámecké kavárně si mnozí z nás dali a bylo to výborné. A i zámek s přilehlou zahradou stál za to. Ale protože rozchod byl jen na necelou půlhodinku, nemohli jsme se moc kochat a po rychlé obhlídce jsme naskákali zpět na svá místa do busu.

Před šestou, přesně v 17:40 jsme už byli v kempu. Pomalu jsme si začali balit své saky paky a pak si ještě užili poslední společný večer. Honza si v noci ještě přivedl novou kočku – sice byla čtyřnohá, ale ani pro tu neměla Hedvika moc pochopení a zbytek osazenstva chatky taky moc ne. Takže když se v noci začala kočička stěhovat do okolních postelí, Luboš nevydržel a milé koťátko přesunul na balkon. Co se dělo pak nikdo z nás neví, ale během noci nás vzbudil šílený kočičí vrískot a i když Honza vcelku rychle vyběhl na balkon a volal či či, či či, bylo mu to prd platné a ani ráno se nedovolal, koťátko bylo fuč. Takže si z dovolené přivezl zase jen tu svoji kočku dvounohou ☺

HRADEC NAD MORAVICÍ

HRADEC

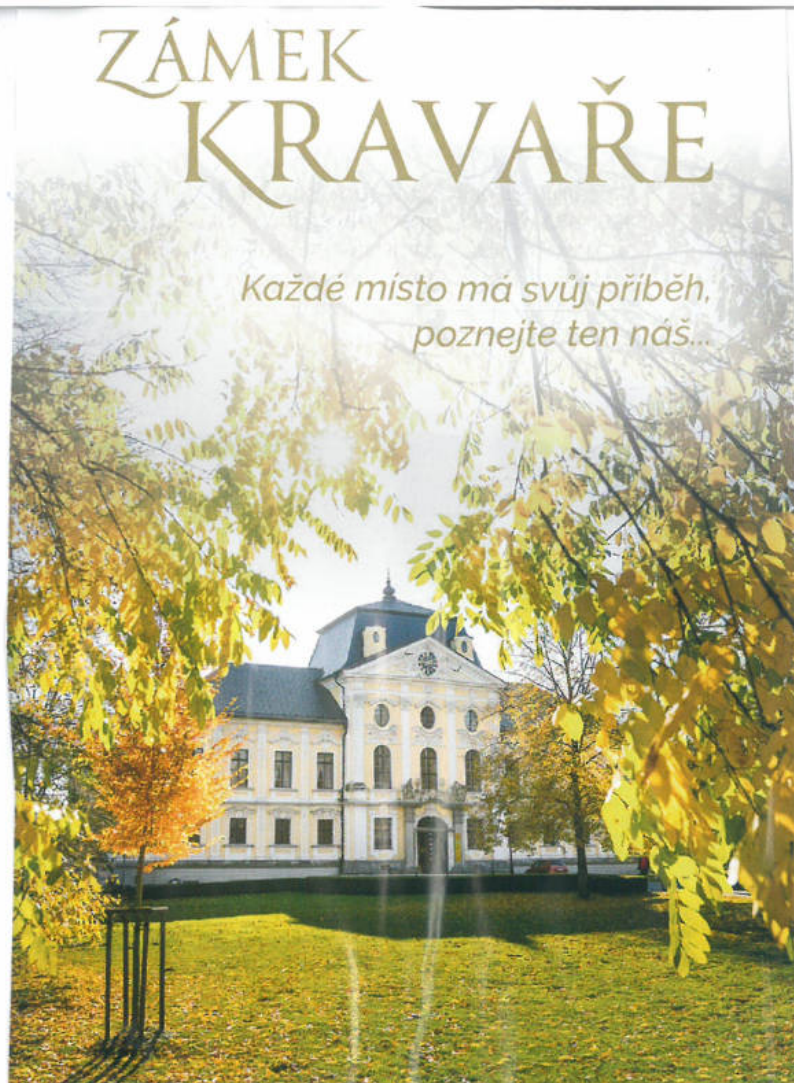
K. NOZ.

OPAVA

ZÁMEK KRAVAŘE

*Každé místo má svůj příběh,
poznejte ten náš...*

Sobota 9.7.2022

Probudili jsme se do krásného slunečného dne a i po celý den se sluníčko dost činilo a pěkně nám zatopilo.

Po naložení batohy a osazenstva jsme vyrazili do Kroměříže, kde jsme strávili krásné 4 hodiny, a i když se to na začátku zdálo, že to bude dostatečně dlouhý rozchod, zjistili jsme brzy, že by to chtělo mnohem víc času. Každý si vybral z Kroměříže to svoje: prohlídku zámku, výhled z věže, květnou zahradu, prohlídku kostelů, projížďku turistickým autíčkem, dobrou kávu, oběd.... A mnozí z nás mají v plánu se do Kroměříže ještě někdy vrátit a prohlédnout si to co nestihli.

Odjezd byl naplánovaný ve 14:45, ale nedočkali jsme se Vlkových. Před třetí Luboš Jirkovi zavolal a zjistil, že Vlkovi nějak špatně pochopili pokyny a domnívali se, že je odjezd až v 16 hodin, takže se v klidu kochali v domněnách, že mají ještě dost času. Naštěstí nebyli moc daleko, a rychle se za námi přesunuli, a v 15:10 jsme mohli vyrazit na přímou cestu domů.

Před šestou jsme dorazili do Pacova a po vyklizení busu a loučení jsme se odebrali do svých domovů.

YCA
"HOUSE BUS"

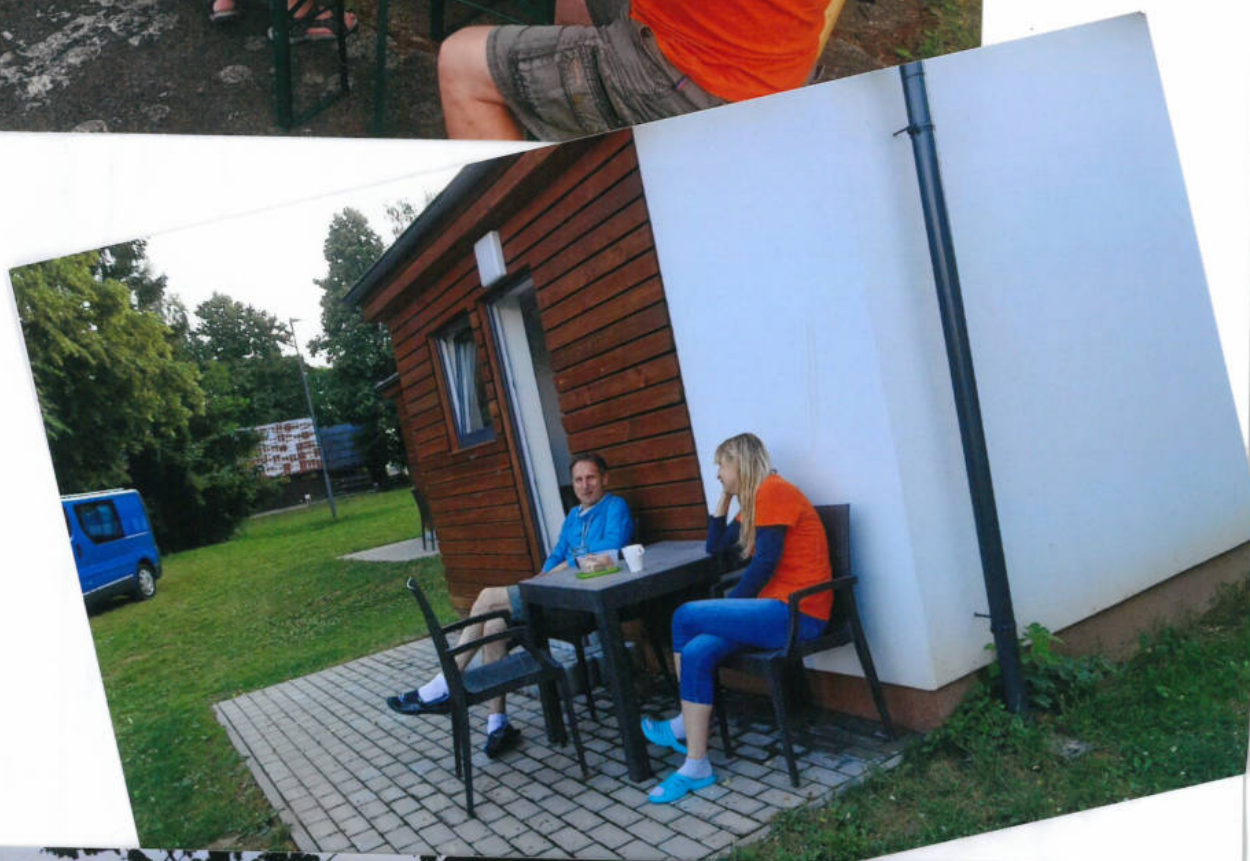

ZAHRADY
KRONĚŘÍŽ

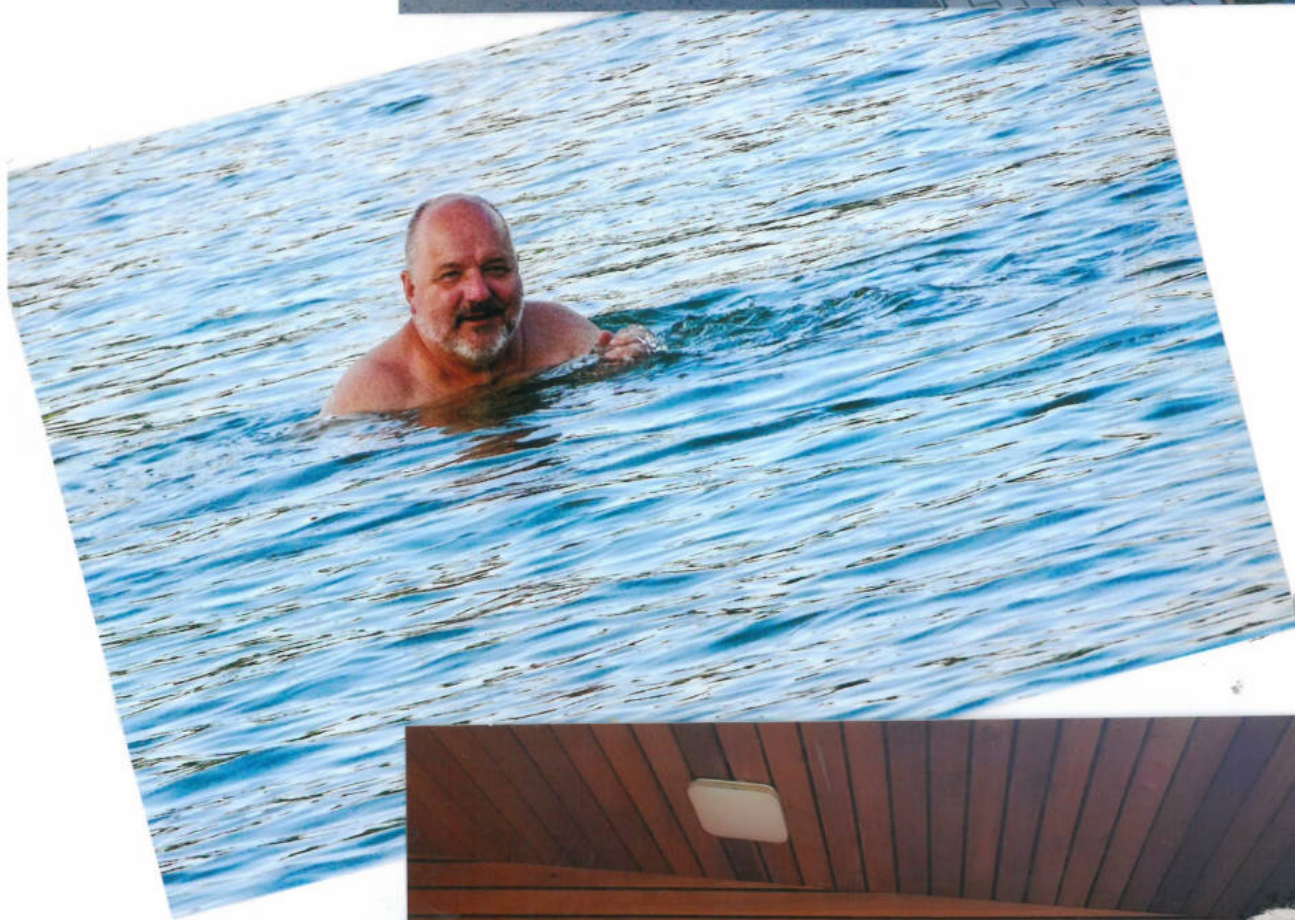

POHODA!
POHODA

Photo of 19/8/2017

27

Bejváky

10	1	Seidl Jan
	2	Plášil Vít
	3	Plášil Josef
	4	Plášil Jirka

18	28	Štolba Karel
	29	Štolbová Katka
	30	Štolbová Barbora

9	5	Štolba Petr
	6	Štolbová Hana
	7	Schreiber Luděk
	8	Schreiberová Radka

19	31	Vlk Jiří
	32	Vlková Olga

8	9	Plášil Luboš
	10	Plášilová Alena
	11	Seidlová Hedvika
	12	Seidl Jan

20	33	řidič

7	13	Hřebík M.
	14	Hřebíková V.
	15	Hřebíková I.

6	16	Lomská Lidka
	17	Seidlová Jarka
	18	Farka Jirka
	19	Farková Jitka

5	20	Plášilová Ivana
	21	Plášil Milan
	22	Borzová Petra
	23	Hladíková Lenka

4	24	Štolba Štěpán
	25	Seidlová Petra
	26	Štěpáníková Natalie
	27	Sedlák Vlastimil

		BERHARD		PUZENÍ		
Borzová	Petra					
Farka	Jiří	111	39	411	154	✓ 193
Farková	Jitka			011	22	✓ 22
Hladíková	Lenka	210	46	510	165	✓ 211
Hřebík	Martin			016	132	✓ 132
Hřebíková	Ivana					
Hřebíková	Veronika	012	32	012	44	✓ 76
Lomská	Ludmila			410	132	✓ 132
Plášil	Jiří					
Plášil	Josef					
Plášil	Luboš	310	229	515	275	✓ 504
Plášil	Milan	1010	230	1810	594	✓ 824
Plášil	Vít					
Plášilová	Alena					
Plášilová	Ivana			310	99	✓ 99
Sedlák	Vlastimil	710	161	1118	539	✓ 700
Seidl	Jan ml.			110	33	✓ 33
Seidl	Jan st.	017	112	0115	330	✓ 442
Seidlová	Hedvika			0111	242	✓ 242
Seidlová	Jaroslava					
Seidlová	Petra					
Schreiber	Luděk	310	69	2210	726	✓ 795
Schreiberová	Radoslava					
Štěpáníková	Natalie			314	187	✓ 187
Štolba	Karel	410	92	1210	396	✓ 488
Štolba	Petr	310	69	1916	759	✓ 828
Štolba	Štěpán	311	85	912	341	✓ 426
Štolbová	Barbora					
Štolbová	Hana			011	22	✓ 22
Štolbová	Kateřina					
Vlk	Jiří	612	170	912	341	✓ 511
Vlková	Olga			016	132	✓ 132
MIREČEK				011	22	✓ 22

6999,-

16123
23116

33122

plyn - 100,-

Vybaveno 7349,-
- ~~6999,-~~ 6550 pivo
- 100,- plyn
- 223,- káveč
476,-

6.899
Pivo 6550

349

Vybaveno 7.349,-
Pivo káveč - 223

$$3 \times 1760 = 5280$$

1x

$$\begin{array}{r} 1212 \\ 6492 \div 6550,- \end{array}$$

~~347~~ 326